

בספר החיים

גליון מיוחד למען ספר התורה של קיבוץ נפשות ישראל בראש השנה לעי"נ פאר חבורתנו הרה"ח ר' חיים בנימין וורטהיימר ז"ל שיוכנס לבית הכנסת הגדול שב"קריה נאמנה" סמוך לציון רביה"ק זיע"א באומן

דבר העורך

יש ש'שים ר'בוא א'ותיות ל'תורה. סימן זה נתנו קדמונים לכליות התורה שמאגדת בקרבה את כלל ישראל, לא לחינם רואים אצל כלל ישראל שמחה מיוחדת בשמחת תורה או בעת הכנסת ספר תורה, שהרי בכל שמחה שכזו מתעורר מחדש השמחה של אחדות ישראל, וכמו שרביז"ל מביא בתו' ס"א לגבי קיבוץ ראש השנה אצל הצדיק "על ידי זה שנכללים יחד כל הנפשות על ידי זה נעשה שמחה, בבחי' "אור צדיקים ישמח". כי הנפש הוא בחינת נר, בבחי' "נר ה' נשמת אדם". וכשנכללים יחד נעשה מהם אור, ועל ידי זה נעשה שמחה, בחי' "אור צדיקים ישמח".

"ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברינה יגילו" אכן התרגשות גדולה כשמתכוננים לקיים יחד בשמחה את ציוויו של בן השמחה להתקבץ אליו ולהתפלל עמו יחד ברננה. וכפי שציוו לנו סמוך להסתלקותו "רק תחזיקו עצמכם ביחד" ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונו בלבב שלם"

בשנה זו אנו שואפים להגשים חלום עתיק לחגוג בימי הקיבוץ ולבטא את התקבצותנו בבחינת אותיות התורה המקובצים בספר אחד. בשמחת הכנסת ספר תורה לשמו ולזכרו של איש חי רב פעלים, שחי בקרבנו והראה לנו מהו רוח חיים אמיתי שמחת אמת המתפשטת בכל האברים, רוח איש שמכלכל מחלהו, רוח של שמחה המבטל כל עצב וכאב של גוף מיוסר, רוח של אמת ואמונה הלקוח מתוך תורת אמת, האי רוחא דחיי דנשיב בפרקין דידין ורגלין.

זוהי ההזדמנות של כל אחד ואחד שיש לו שייכות לקיבוץ קדוש זה להכלל יחד בספר אחד, לחזק התקשרותנו יחד בשותפות אחת בחפץ היקר והמקודש ביותר בישראל, בו יקראו בישראל, ובפרט ביום התחדשות המלוכה ובמקום ההכתרה.

זוהי המתנה הטובה שאנו יכולים להגיש לר' חיים בנימין ז"ל לעשות נייחא לנשמתו באותו חפץ שבקדושה שכה שמח והאמין בו, בזמן קיבוץ הנפשות אצל הצדיק העלאתם ותיקונם והמשכת התורה מחדש כמבואר בתו' י"ג באריכות. ומי יתן שאכן בזכות אחדות ושמחה של מצוה זו נזכה להמתיק את כל הדינים מעלינו ומעל כל ישראל, ובספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וגזירות טובות ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפנינו אנהנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.

זכרנו לחיים... בספר החיים

בחצר המלון "שערי ציון" דאז, הלכה וגדלה וגם עשתה פרי, כשבשנים הבאות המשיכה במבנה בן שלש קומות שהכיל כמעט את כל הקיבוץ, וכך בכל שנה נוספו עוד ועוד מבנים כלולת מגדלים נאים לפי ענין הבנאים, במרכז מה שמוכר היום כהיכל בית המדרש הגדול והמפואר ביותר שבעיר על כל אגפיו וקומותיו, בקרבו מקוה הטהרה המרווח, ובסמוך לו אולם האוכל הענקי, בנייני אכסניות הלינה המגוונים, הכל בכל מכל כל בקמפוס אחד מפואר מיוחד במינו מוקף בגינות עלי נהר תשלי, והיד עוד נטויה. העומדים על הפקודים ב"קריה נאמנה" אינם שוקטים על שמוריהם, מדי שנה לפי ריבוי הציבור מרבים את הספסלים, ולעומתם גם החדרים המיטות ושולחנות האוכל, והכלל והעיקר כי אין לך ראש השנה בלא חידוש, אלא שלא כאן היא המסגרת והמטרה להאריך בשיר המעלות של קריה נאמנה זו.

משום מה דבר אחד יצא מכל הכלל המפואר הזה שעד היום עדיין לא קבלנו הסבר וסיבה מדוע נגזר עליו להיות כך, המענה היחיד המתקבל על הדעת הוא דברי חז"ל הקדושים שקבעו כי "הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל". עשרים שנה של קיום קיבוץ קדוש שכזה, ובכל שנה ושנה כולם תמהים ושואלים שוב ושוב לפשר דבר, הייתכן? קיבוץ כה מבוסס ומסודר, הכל הולך ומתפאר ומשתכלל, ואילו הקודש והיקר מכל נותר כה עלוב ומבייש, קיבוץ של אלפים בישראל וספר תורה קבוע אין בקרבו... הייתכן?! ארון הקודש הענקי והמפואר נפתח אין ספור פעמים במשך ימי ההתקבצות,

הנה ימים באים הימים הגועשים והרועשים, שוב יתאספו ויתקבצו רבבות אלפי ישראל מכל קצויה תבל הנשמעים לקול כרוז הרועה הנאמן רבינו הקדוש הקורא לכל הסרים למשמעתו לבא אליו ליום הכסא, להתפלל עמו יחד ברננה שם בעיר הגעגועים סמוך לציון המצוינת תל תלפיות. שוב ייראו המחזות המפעימים "פוק חזי גבורתא דמרא" הצדיק הנפלא הזה כלליות שבעת הרועים המאגד תחתיו את כלל שבטי ישראל, כיתות כיתות איש על מחנהו ואיש על דגלו באותות לבית אבותיו, כל הגוונים כל החוגים וכל העדות, כולם כאחד תלמידים לר'אש בני ישראל אחד, מכניעים ומרכינים יחד את ה'ראש', באותו יום שהוא עצמו 'ראש' ראש השנה "יום תחילת מעשיך".

ואנן בחבורתא תליא מילתא' זה למעלה מעשרים שנה שזכינו לכונן בתוככי כלל הקיבוץ הקדוש את הפינה היקרה "קריה נאמנה". כורח ונסיבות הזמן והמקום הולידו את הצורך החיוני הזה אשר בשעתו היה בגדר חידוש אך ברבות השנים הוכח כדבר הנחוץ ביותר, כשהקריה הקדושה הזאת משמשת מודל ודוגמא לעשרות קהילות וחבורות זה בכה וזה בכה, והלב מתורגן לנוכח עוד ועוד מחנות דקדושה הנוספים ונבנים מדי שנה בשנה שהצד השווה שבהם המטרה הקדושה המאחדת את הכלל, ליעשות כולם אגודה אחת לעשות רצונו בלבב שלם, כשבפנימיות כל הלבבות מכוונים וכוספים כאחד אל המעיין הגדול שבראש ההר.

מאז נוסדה הפינה היקרה הזאת באהל ארעי

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

גאר מיינ זאך...

אוי, ר' חיים בנימין! לשמו ולזכרו תאות נפש.

הכתובת הברורה לכל נכה רוח ושבור לב, הנחמה לכל נפש סעורה ומפוכדת, הגב החזק בכל עת מושבר, המקור לבהירות וישוב הדעת בכל עת ספק וחוסר וודאות.

ה'גנרטור' הזה, שהיה תחנת כח עצומה, סיפק מאור וחום למאות הפונים אליו בכל עת ורגע, וגם הוא שאב כח ממקור מסויים, שממנו תוצאות חיים אלו שפכו בעוז מפיו ולבו הזך.

המקור העצום והנשגב הזה היה רבינו הקדוש ותלמידיו הקדושים, אלו היוו את הדלק לתבערת האש הבהירה והזכה שיקדה כאן ללא הרף ואשר כאמור הפיצה מאורות גדולים בכל עתות חושך וזעזוע הן לכלל והן לפרט, במחיצתו חיו ונשמו בחוש את ה'צדיקים במיתתם קרויים חיים', כחו ותורתו של רבינו הקדוש היו אצלו בפשיטות דבר חי שהחיה גם אותו בכל עת ובכל מצוקה וכך גם דלה דלה והשקה והחיה את כל סובביו.

ובתוך המקור העצום הזה בחר ר' חיים בנימין להתחבר ביתר שאת לנקודה הכי עצומה בכחו של רבינו הקדוש, הלא הוא 'הראש השנה שלו', כל מי ששהה במחיצתו זמן מה נסחף מיד אל הרעבנס ראש השנה, היו זמנים קשים ומרים, מושברים ומעברים מטלטלים, כולם מסביב היו מרוסקים וחסרי ישע, אבל ר' חיים בנימין נשאר חי ותוסס, 'התחילו הם בוכים ור' חיים בנימין משחק...', אמרו לו מפני מה אתה שוחק, אמר להם, יש ראש השנה של הרעבע בעולם, וכל המעברים הללו הם חלק מהראש השנה שלו, וכיון שכן הכל כבר נמתק והכל ייפך בודאי לטובה... והיו הדברים נכנסים בלב כאש בוערת ומנחמת ומחזקת וממתיקה ומאירה ונותנת כח לקום ולהתחדש ולקוות לטוב שיפציע מהרה.

הראש השנה של רבינו הקדוש, משאת חייו ומקור כחו של ר' חיים בנימין, היה גם כן ראש השנה חי, זו לא היתה איזה מסורת או חובה עתיקה מסויימת, אלא הוראת הרופא הגדול החי שנותן לך עתה תקות חיים על ידי הראש השנה הזה, וכשם שכולם נשאבו עמו יחד בכלליות האמונת חכמים ברבי החי, כך נשאבו כולם בעוצם הציפייה והשמחה והתקווה והנחמה בכח הראש השנה שלו.

לקראת ראש השנה תשפ"ב כאשר חזרו ועלו חששות כבדים על הקבוץ בראש השנה, ומגודל הפחד של הראש השנה דאשתקד בו לא זכו רבים להימנות בקבוץ הקדוש עקב סגר הקורונה, הוחלט אצלו ואצל רבים מאנ"ש ליסע כבר בשלהי חודש אב כדי להיות בטוחים במתנת הקבוץ הקרוב ובא, ר' חיים בנימין עודד את הנסיעה הזאת בכל לב ונפש, אולם אחרים סברו שזה מעשה בלתי אחראי. עמדתי אז במחיצתו כאשר באו והטיחו בפניו דברים קשים על כך, כדרכו לא ענה כלום, אולם משהלכו להם אמר לי בפנים בוערות: 'הם

אומרים עלי שאני 'ווילדער מענטש' ועושה מעשים בלתי מיושבים, אבל אני אומר לך בבירור, את כל זה אני עושה מתוך ישוב הדעת מופלג, אדרבה, רק מגודל האחריות שלא לאבד את תקוות החיים אני מעודד זאת, כל אחד היה עושה כך אם הנדון היה בספק שמא לא יזכה לתרופה גשמית מצילת חיים!!!

עד היום מצלצים דברים קדושים אלו בלבי, זו היתה אמונתו התמה הזכה והבהירה של ר' חיים בנימין בקבוץ הקדוש בראש השנה הקדוש של רבינו הקדוש, ואמונה יוקדת זו חניכה דור של תבערת קודש וגישה אמיתית ופנימית וחיה ועמוקה לראש השנה של רבינו הקדוש, ועל כן אכן חי בכל השנה כולה את הראש השנה כי על כן רבינו הקדוש העמיד זאת כתקווה הכי עצומה בכל ענינו הקדוש 'גאר מיינ זאך איז ראש השנה'.

רבינו הקדוש בצוואתו הנוראה (בלקוטי מוהר"ן ח"ב סי' ח') שנאמרה במסירות נפש בימיו האחרונים עלי אדמות - ובה הוא מבאר את גודל הכרח הקבוץ הקדוש בראש השנה שלו בפרט, ואת גודל החיוב לחפש את הצדיק בכלל, שהכל נועד כדי לברר המדמה שממנו שורש כל התאוות המרות וכל גאמי הקדושה ולקבל את כח האמונה בחידוש העולם שהוא עיקר הכל, ורק זה שיכול להוציא את הרוחק ביותר מבליעת הסטרא אחרא שמשתוללת בעקבתא דמשיחא - מסיים את תורתו הנשגבה במילים מרטיטות אלו: "עיקר תקון המדמה והאמונה היא על ידי נבואה, ועל כן ראש השנה שהוא בחינת אמונה, עיקר ראש השנה תלוי בסיון שהוא קבלת התורה, שעל ידי זה נתתקן האמונה ועל ידי תקון המדמה והאמונה שנתתקן על ידי נבואה על ידי זה זוכים לבחינת חידוש העולם, שהוא בחינת בחודש שופר".

מבהיל ומרעיד, הראש השנה הקדוש שלו תלוי בתקון מעמד קבלת התורה שהיה בסיון, ואשר שם זכינו לביור המדמה ושלמות האמונה. ואכן רבי נתן מבאר בלקוטי הלכות (ראש השנה ג-א' ועוד) שתקיעת שופר של ראש השנה נועדה לעורר את קול השופר של מתן תורה, "וזה בחינת קול שופר, כי שופר הוא בחינת מתן תורה שניתנה בקול שופר ועל ידי קול שופר אנו מזכירין זכות התורה".

וראה זה פלא, רבי נתן מלמדנו שביכלתנו לקבל ולעורר את כח מתן תורה בכל פעם שאנו קוראים בתורה הקדושה בספר תורה שנכתב בכשרות כדת, שאז מתעורר שוב ממש כח מעמד הר סיני, ואז הוא

הזמן להתעורר להכלל בקבוץ הקדוש ולבקש לקבל את כח הצדיק שמברר המדמה, וכה הם דבריו העצומים (בלקוטי הלכות, קריאת התורה ו-כח, על יסוד תורה ח' הנ"ל) "כל מה שנתרבה נפש יותר אל הקבוץ הקדוש יש כח יותר להמשיך רוח נבואה, שהוא בחינת קבלת התורה שנמשך מקבוץ הרבה נפשות ישראל יחד כו', כי בודאי עיקר קבלת התורה הוא על ידי קבוץ נפשות רבים מישראל שזהו בחינת קריאת התורה בצבור, אבל צריכין לזה זכיה גדולה שיזכה להתחבר ולכלל נפשו בתוך נפשות ישראל של בני צבור הגונים אשר על ידם נמשך בחינת רוח נבואה אמיתית, שהוא בחינת נתינת התורה כו', וצריכים לחפש ולבקש מאד מאד את הצדיק האמת שיכול להמשיך בחינת רוח נבואה על ידי קבוץ נפשות ישראל, כי בשעה שעומדים לשמוע קריאת התורה צריכים לעמוד באימה ויראה ברתת וזיע ולהטות אזנו היטב לכל דבור ודבור של התורה הקדושה כאילו הוא עומד תחת הר סיני ולכוון להמשיך על עצמו קדושת קבלת התורה שניתנה בסיני על ידי משה רבנו ע"ה על ידי קבוץ נפשות ישראל יחד, כמו שכתוב ויחן שם ישראל נגד ההר, ופרש"י, כולם יחד כאיש אחד בלב אחד, כי אז היתה גם נפשו שם, וכמו שאמרו חז"ל שכל נפשות ישראל של כל הדורות העתידין לבא כולם עמדם על הר סיני, ועל כן בכל עת שבאים לשמוע קריאת התורה בצבור צריכים לכוון שתהיה נפשו נכללת בכל נפשות ישראל שהצדיקים אמתיים שבכל דור ודור עוסקים לקבצם ולכוללם יחד, שמשם נמשך בחינת קבלת התורה בכל דור ודור".

ואם כך בכל קריאת התורה, מה נורא ונשגב הוא מעמד קריאת התורה בעצם יום ראש השנה הקדוש, שנועד להמשיך ולתקן בשלמות את מעמד הר סיני ומבשר המדמה ובונה האמונה הקדושה לכל ימות השנה. כמה עלינו לעמוד אז ברתת ובזיע ולכוון להכלל בקבוץ הקדוש כדי לזכות לרפואת החיים של הראש השנה שלו.

דומה שאין לך זכות גדולה יותר עבורנו ועבור נשמת ר' חיים בנימין מאשר ספר תורה כשר לקריאת התורה בקבוץ הקדוש בראש השנה אצל רבינו הקדוש, זהו ממש נקודת חייו של ר' חיים בנימין, להבעיר ולהאיר את נקודת הקבוץ לכל אחד מאתנו, וזה כאמור נעשה ביתר שאת בשעת קריאת התורה בקבוץ הקדוש.

רבי נתן בקדושתו מרחיב בלקוטי הלכות (ספר תורה הלכה ד') דברים נשגבים ומבהילים בכח של כתיבת ספר תורה לעורר את כח ביור המדמה הלזה והמשכת ביור

כל מי ששהה במחיצתו זמן מה נסחף מיד אל הרעבנס ראש השנה, היו זמנים קשים ומרים, מושברים ומעברים מטלטלים, כולם מסביב היו מרוסקים וחסרי ישע, אבל ר' חיים בנימין נשאר חי ותוסס, 'התחילו הם בוכים ור' חיים בנימין משחק...' אמרו לו מפני מה אתה שוחק, אמר להם, יש ראש השנה של הרעבע בעולם, וכל המעברים הללו הם חלק מהראש השנה שלו

במקומו
הקבוע
ב"קריה"
נאמנה

נבואה שבספר תורה הקדושה והרוח נבואה נמשך מהתפילה בבחינת דין של הבעל כח שהוא בחינת מטה עוז שבו קרע משה את הים, וזה בחינת הקנה והקלמוס שבו כותבין את הספר תורה". ואם כך כאמור בכל ספר תורה בשאר ימות השנה, מה עצום הוא כח זה בספר תורה עצמו של הקבוץ הקדוש בראש השנה שלו.

כולנו כאיש אחד בלב אחד, לזכרו ולעילו נשמות הזכה של ר' חיים בנימין ולהמשכת תבערת אישו הגדולה למען הראש השנה של רבינו הקדוש, ניקח חלק נכבד מאד בספר תורה שיוכנס ברוב פאר לשכון בקביעות בקבוץ הקדוש בראש השנה הקדוש במקום מנוחתו בעיר אומאן יע"א שהיה משאת נפשו כל הימים.

ואין ספק שזכות זו תגן בעדנו להכלל בכל התקונים הקדושים שעליהם אנו עומדים ומצפים לקבל אותם בקבוץ הקדוש בראש השנה הקדושה על ידי המנהיג הרחמן בכח התורה הקדושה ובכח מעמד הר סיני המתעורר אז ובכח הראש השנה התלוי בסיון ובמעמד קבלת התורה המתעורר בכח קדושת הקריאה בספר התורה.

א כתיבה וחתומה טובה.

האמונה הנעשה על ידי הקבוץ הקדוש בראש השנה שלו, כמוכן שאין כאן המקום להרחיב בכל אלה, ולך נא דרשהו מעל ספרו הקדוש והבווער בלבת אש, אך נזכיר שורות בודדות אלו מתוך דבריו הקדושים שם:

דומה

**שאין לך זכות גדולה יותר עבורנו
ועבור נשמת ר' חיים בנימין מאשר
ספר תורה כשר לקריאת התורה בקבוץ
הקדוש בראש השנה אצל רבינו הקדוש. זהו
ממש נקודת חייו של ר' חיים בנימין, להבעיר
ולהאיר את נקודת הקבוץ לכל אחד מאתנו.
וזה כאמור נעשה ביתר שאת בשעת
קריאת התורה בקבוץ
הקדוש.**

כתבו לכם את השירה הזאת, שמזה למדו חז"ל מצות כתיבת ספר תורה, כי על ידי בירור האמונה זוכים לבחינת השיר שיתער לעתיד, כמו שמבואר שם שמשם נמשכים כל השירות שבעולם, ועל כן קרא כתיבת התורה בשם כתיבת השירה, כי על ידי כתיבת התורה נתברר המדמה שהוא בירור האמונה שעל ידי זה זוכים לשיר הנ"ל שמשם כל השירות וזה כל בחינת ראש השנה כו', וזה בחינת כתיבת הספר תורה בקנה ובדיו שחור דייקא, כי עיקר הכתיבה הוא לברר המדמה על ידי בחינת רוח

"וזה בחינת מצות כתיבת ספר תורה, כי כתיבת התורה הוא בשביל בירור המדמה, כי עיקר הכתיבה הוא בשביל הזכרון כו' והזכרון הוא בכח המדמה, היינו על ידי כתיבת התורה נשמר הזכרון דקדושה שהוא בחינת ברור המדמה, ועל כן צריך כל אחד ואחד מישראל לכתוב לעצמו ספר תורה כי הכתיבה היא בשביל ברור המדמה שהוא לכל אות ואות כפי מדרגתו כפי בחינת המדמה שלו, כי כל אדם לא נברא כי אם בשביל זה בשביל ברור

עיקר תכלית הקדושה הוא קדושת ספר תורה, כמבואר במשנה ובשו"ע, בני העיר שמכרו וכו', מכרו בית הכנסת, לוקחין וכו' עד מכרו ספרים יקנו ספר תורה, שמעלין בקודש וכו', כי עיקר הקדושה הוא כשנתבטלין הארציות לגמרי, שזהו בחינת קדושת ספר תורה שעור הקלף מחובר לאותיות הכתב בחבור חזק לעולם, ועל ידי זה נתהפך הקלף לקדושה גמורה של האותיות הקדושים שבספר תורה,

(ליקוטי הלכות, בית הכנסת הלכה ד-ה)

הצדקה שנותנין בשביל ספרים אלו יקר מכל, כי זה עקר תקון הצדקה הנ"ל. וכמו שאמרו רז"ל אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בחמון לא תבואה, שדרשו רז"ל ומוכא בפרש"י שאפלו מי שאוהב מצות לא ישבע וכו', כי אם כשיש בהם מצוה שתתקים לעד כגון כתיבת ספר תורה ובנין בית המקדש וכו' מכל שכן כשפועל בצדקתו לזכות את הרבים בספרים חדשים קדושים שהם בחינת קיום התורה לכל אחד לבטל הספקות וכו' כנ"ל, בודאי אין קץ לשכרו וצדקתו עומדת לעד, כי בכל פעם בכל דורות הבאים מזכה את ישראל

(ליקוטי הלכות, ברכות השחר הלכה ה)

המשך
מעמוד
א'

הקדוש, המכה הטריה הנוראה, ר' חיים בנימין ז"ל שעזב אותנו לאנחות במהלך אותה שנה בפתע פתאום, הדמות המיוחדת, הרוח החיה, הפנים המאירות שהסבירו את הכל ונתנו לכולם להבין במוחש אשר "דער רבי איז דא!" אוי! מה חסרנו, חבל על דאבדין. ו"מדי דברי בו" זולגים העיניים דמעות "זכור אזכרנו עוד" מי יתנו ירחי קדם בהילו נרו עלי ראשינו כשדבריו שמענו מתוך האש הגדולה שבערה בו, כשהיה פותח בדברים ודורשן והיו הדברים שמחים ומאירים, וכל דבריו היו כגחלי אש מרבינו הק' ועצותיו האמיתיות, בפרט בהתוועדויותיו בימי הקיבוץ הקדושים עת פתח פיו בחכמה ותורת חסד על לשונו, ועוד יזכור לנו תפילותיו ועקבותיו בעמדו באימה בפני קל עורך דין כשליח ציבור ביום הדין ובלב נשבר ונדכה מתחנן שיסלח לעמוסיו בדין.

ואז אשתקד במהלך ימי הקיבוץ התאחדו שני החסרונות יחדיו והבשילו לרעיון אחד. חייבים להשלים את חסרון הספר תורה ובד בבד להנציח את זכרו של ר' חיים בנימין ז"ל בתוככי הקיבוץ הקדוש שהוא היה בין מייסדיו ונושאו בעול כל השנים. חייבים שקולו של ר' חיים בנימין ז"ל יוסיף וישמע הלאה ברמה. וכאן נולד הרעיון הפשוט והנפלא, "זכרנו לחיים... בספר החיים", להנציח בס"ד את שמו של ר' חיים בנימין ז"ל באמצעות ספר תורה חדש ומיוחד אשר ישא את זכרו, ספר תורה שיוקדש במיוחד ובעיקרו לשם קיבוץ ראש השנה ויוכנס לארון הקדוש של היכל הקיבוץ, אותו ארון הקדוש לפניו היה ר' חיים בנימין ז"ל גש באימה לשכך אף וחיימה, ועל בימת ההכתרה שבאומן עליה זעק והכריז בקול איום ונורא: "המלך!", עליה יונח הספר הקדוש וממנו יקראו את קריאת ימי הכסא, וכשהעולה לתורה ביום הזכרון יפתח ויאמר "ברכו את ה' המבורך" וקול האלפים יענה יחד "ברוך ה' המבורך לעולם ועד"... באותה שעה יופיע ויזכר בחלל הקיבוץ כבחיים חיותו רוחו של ר' חיים בנימין ז"ל וכל פעולותיו הטובים שפעל בתוכינו, וכל המלאכים וכל פועלי תפילות העולים מקולות הברכות והקריאה יעלו למעלה למקום שעולים לעורר זכות עלינו ועל כל ישראל לשנה טובה ומתוקה.

כשהחלו לדבר על הרעיון התברר כי בעצם הרבה חשבו על כך, אלא שמשום מה כל אחד חשב על זה באופן פרטי מהנקודה השייכת אליו, כאלו שמאז ומקדם היו קובלים על העדר ספר תורה קבוע, או כאלו שנתקלו רבות בכשלים בעת ריבוי המניינים, ונוספו עליהם אלו שחפצים בכל לב ונפש להנציח את זכרו ולגמול חסד לנשמתו של ר' חיים בנימין ז"ל, ועוד כהנה וכהנה כל אחד וכיסופיו ומאוייו הטהורים, וכיחידים כמובן קשה מאד להוציא הדבר מכח אל הפועל, ובתוך כך נתברר כי כדי להביא את הדבר לידי מעשה יש לרתום ולחבר אל הענין את כל הנוגעים בדבר ולפנות יחד אל כל הקהל הקדוש ובכח הרבים נוכל בס"ד לצלוח את המשימה, ואכן רבים מעוניינים להיות שותפים בדבר מצוה נפלאה זאת מה שגורם שהדבר יהיה בס"ד בהישג יד בקל ובמהירות, תפקידנו הוא רק לרכז את כולם ולצאת לדרך, ובשביל זה אנו כאן.

מיד לאחר הימים הנוראים החלו לבדוק אי אלו צעדים מעשים ניתן לעשות כדי לקדם את הענין, נידונו אפשרויות שונות, רעיונות עלו וירדו, בין השאר עלתה ההצעה לקיים התחלת כתיבת ספר תורה ביום השנה הראשון, אך אילוצים טכניים ביטלו את התכנית, וכמו כל דבר שבקדושה התעוררו מניעות כאלו ואחרים וביני לביני הופיעו תכניות אחרות. והנה הגענו שוב לסוף מעגל השנה ושוב עומדים אנו בשיא ההכנות לקראת הנסיעה הקדושה לראש השנה החדשה הבאה לקראתנו. ובתוך כך משמים גלגלו בפנינו את התכנית אולי בצורה אחרת מכפי שחשבנו, ועל כך בפרק נפרד.

**אותו ארון הקדוש
לפניו היה ר' חיים
בנימין ז"ל גש באימה
לשכך אף וחיימה,
ועל בימת ההכתרה
שבאומן עליה זעק
והכריז בקול איום
ונורא: "המלך!", עליה
יונח הספר הקדוש
וממנו יקראו את
קריאת ימי הכסא,
וכשהעולה לתורה
ביום הזכרון יפתח
ויאמר "ברכו את ה'
המבורך" וקול האלפים
יענה יחד "ברוך ה'
המבורך לעולם ועד"...
באותה שעה יופיע
ויזכר בחלל הקיבוץ
כבחיים חיותו רוחו
של ר' חיים בנימין ז"ל
וכל פעולותיו הטובים
שפעל בתוכינו, וכל
המלאכים וכל פועלי
תפילות העולים
מקולות הברכות
והקריאה יעלו למעלה
למקום שעולים לעורר
זכות עלינו ועל כל
ישראל לשנה טובה
ומתוקה.**

זעקות 'שמע קולינו' נשמעים מולו בכי ובערגה, ומה נתגלה לעין כל באותה שעה בארון הקדוש הפתוח לרווחה? ספר תורה אחד ויחיד שהושאל מאי שם, דבר המיטלטל ממרחק שלא לפי כבודו מדי שנה בשנה. האם זהו כבוד התורה? האם זהו כבוד הציבור? האם זהו כבוד יום הדין? ובכלל הבה נעשה חשבון נוסף, הלא לפי ריבוי הציבור מתרבים גם צרכיו, ואם אמנם בימי ראש השנה עצמם כולם מתפללים בקיבוץ אחד, אבל ימי ההתקבצות הלא נפרסים הם על פני שבוע שלם ובשנים האחרונות לעיתים אף שבועיים, ובהם מטבע הדברים מתרבים המניינים בימות החול ובשבת לאורך כל זמן התפילה, ובפרט אשר ריבוי הציבור מייצר מטבעו מניינים רבים ושלילי ציבור בעלי חיובים בימים אלו, והמציאות של העדר ספרי תורה בהתאם מונעת ומשבשת את סדרי התפילה. כמו כן ב"ה מדי שנה בשנה מתרבים בעלי השמחות המחווייבים בעליה לתורה, ואין מנוס לפעמים מלעשות 'בית שני' כדי לענות על צורך זה, אך במציאות הנוכחית הדבר בלתי אפשרי.

כבר כמה שנים שהדבר בא לידי ביטוי במודעה קטנה שנתלית בכל פעם מחדש בלוח המודעות ובו מעוררים ומבקשים ממני שיכול לעשות למען הענין, אך כאמור עד עתה היו רק הצעות ורעיונות שלא הבשילו לידי מעשה. דיבורים בנושא שמתחילים כל שנה עם התחלת הגעת הציבור ושוככים ונשכחים כבר בדרך חזרה לשדה התעופה. בשנה שעברה בשונה מהשנים שעברו כבר נעשה איזה הכרזה בענין והיא גופה היתה במטרה כדי לעורר הד והשדיבור מזה יחזיק יותר מעמד. וסיבה היתה להתעוררות זו כשמלבד חסרון הותיק והביזיון הגדול שכבר הורגלנו בו מדי שנה, נוסף בשנה זו בחלל האויר עוד חסרון גדול, אבידה נוראה של 'ספר תורה חי' שנעקר מנופו של הקיבוץ

נ"ל עפ"י מה שכתב הרמב"ם (סוף הלכות תלמוד תורה) שצריך לנהוג כבוד ויראה בספר תורה, כי הוא העדות לכל באי עולם, עי"ש במתק לשונו. וא"כ כל מי שאפילו רק קונה ס"ת מן השוק ומביאו בביתו, אי לא היה חרד לדבר ד' ודעתו לחלל שבתות מה לו להביא בכתלי ביתו, מחלליה מות יומת, והרוצה להעביר תער על בשרו מה לו לשכון באהליו, לא תשחית פאת זקנך, נמצא זהו סימן מובהק שהוא ירא ה' ולבו בוער באהבתו ית',

(דרשות חת"ם סופר לפסח דף רעג)

לא מאסתים ולא געלתים לכלותם, וכי מה נשתייר להם לישראל שלא ננעלו ושלא נמאסו, והלא כל מתנות טובות שניתנו להם ניטלו מהם, מה נשתייר להם זה ספר תורה שאם לא היה קיים לישראל לא היו משונים מאומות העולם כלום.

(ילקוט שמעוני ויקרא - פרק כו)

ר' חיים בנימין ספר תורה

לפני כמה שנים נתעורר לבו של חד מן חבריא אחד ממקורביו של ר' חיים בנימין ז"ל לקיים בהידור מצוות "ועתה כתבו", הוא פנה אליו והתייעץ עמו רבות על הדבר, וכשמטבע הדברים היה הדבר כרוך בקשיים כספיים ואחרים, קיבל ממנו עידוד וחיוזק רב להיכנס לעניין, ולפלא שאף תחילת כתיבת האותיות נערכה בביתו של ר' חיים בנימין ז"ל עצמו כשהסופר החשוב והמומחה מפא"ר חשובי אברכי אנ"ש בן זנכד למשפחת סופרים ומגיהים חשובים בברסלב, עלה לביתו וכיבד את ר' חיים בנימין בכתיבת האותיות, ובהמשך גם עלו לבית מורינו הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א שם גם כתבו אותיות ונתברכו בברכות הכתובות בתורה. ומשם החל מסע כתיבת הספר תורה לאיטו.

כפי שצויין, במהלך הכתיבה היו קשיים כספיים ואחרים שגרמו לעיכובים ומניעות שונים ומשונים, ואכן בשלב מסוים היה נראה שאין מנוס אלא למכור את הספר, מכיון שלכתחילה היה בתווך סוחר סת"ם מסויים, ובמטרה להאיץ ולסיים את הכתיבה שילם מכיסו כדי שיוכל למכור דבר מושלם ולהרויח ביושר את שלו, וכאן משמים נתגלגל דבר נפלא, כשאם אמנם ידענו בשנה שעברה מעט על קורות הספר, אך כאמור בשעתו היו תכניות אחרות וגם עקב סכומי ותנאי התשלום שלא התאימו, אי לכך לא ייחסו חשיבות להצעה זו, וכך עברו ידיעות הספר תורה בין סוחרים וכמעט שנמכר כבר.

לאחרונה שוב הועלתה ההצעה והפעם הוחלט להתייחס לזה יותר ברצינות, שלחנו לראות את הספר מקרוב והנה נתגלה לעינינו ספר מהודר ביפיו שראוי לעלות על שולחן מלכים, ספר תורה שנכתב בשיא ההידור ועבר שלש הגהות יד וממוחשב, נתפר כמעט כולו וגם תנאי התשלום לכאורה מתאימים ונוחים, ובאם יתקבל הדבר בעיני הקהל, ניתן לקיים יחד תיכף ומיד "על הגאולה ועל התמורה" לרכוש את ספר התורה המיוחד הזה שנראה שמשמים נכתב עבורנו, וכאילו ר' חיים בנימין ז"ל שהיה לו בחיי חיותו שייכות לספר זה, ושם במרום ממתיך שאנו נעשה למען נשמתו להמשיכה שוב כאן אל קיבוץ ראש השנה בשייכות לתיקונים הנוראים של הצדיק, לא נותר לנו אלא להשלים את הרכישה ולהוסיף רק עצי חיים ומעילים ומיד להגיע אל השולחן הערוך ולשלמות המצוה כשכל הנראה ניתן לחגוג בדיצה את שמחת הכנסת ספר תורה לקראת ראש השנה הקרוב הבעל"ט.

שו"ת

מקבץ שאלות שנשאלו מאת הציבור

אחד בלתי קבוע כשכבר יש בס"ד אחד קבוע, מלטלטל בדיעבד 2 ספרים בלתי קבועים.

|||

האם יהיו עוד ספרים בהמשך?

תקוותינו שאכן תהיה "קנאת ספרים" ובהמשך יתקיים בנו "וכתב לו משנה תורה" וכפי שכבר בעבר היו כמה התחלות של רעיונות, ומקוים ש'התיאבון יבוא עם האוכל'. כשיראו כולם את שמחת התורה יגיעו רצונות נוספים.

|||

ובכן, מה התכנית למעשה?

לפי מה שמדובר עלות הס"ת (בלי הכנסת ס"ת) הוא כ-350,000 ₪, בס"ת קיימים 245 עמודים, לפי חישוב פשוט אפילו אם רק 200 אברכים יקנו עמודים רגילים בסכום של 1000 ₪ ואת שאר העמודים כגון פרשיות מיוחדות "שירת הים" "פרשת המן" "עשרת הדברות" "ברכת כהנים" וכדומה, ימכרו במחירים יקרים יותר, ומלבד זאת למכור במכירה מיוחדת (-לנגידי עם או מכירת פסוקים פסוקים) את הפרשיות הנקראות בימי הקיבוץ, "וה' פקד" "העקידה" "מפטיר" "נצבים" "וילך" "האזינו" "ויחל" של צום גדליה. לפי תכנית שכזו הרי שבס"ד לפי ריבוי הציבור

כפי שאמרנו בתשובה הקודמת בהלכה יש עדיפות לס"ת שהוא קבוע, ולטלטל ס"ת ממקום למקום הוא כלל לא פשוט ויש בזה הלכות שלימות. אבל לעצם השאלה, הרי למען נוחיות וגשמיות בונים ומשכללים בלי סוף אפילו רק לשבוע אחד, אם כן כמה בזיון יש בזה כשח"ו לא טורחים שיהיה ס"ת קבוע שאין צריך לטלטל לכתחילה. ועוד פרט מעניין, אנשים תורמים ספרי תורה לבתי כנסת שיש

שם בממוצע 50 מתפללים ומהם בתי כנסת שיש בהם מניינים רק בשבתות ומועדים, נמצא שבקריאת התורה שהם זוכים הוא בממוצע כ-100 קריאות בשנה כפול 50 מתפללים שזה יוצא בערך כ-5000 שיוצאים חובתם בקריאת התורה בשנה, וכאן בשבוע אחד כמה אלפים יוצאים בכמה קריאות התורה בבת אחת ובמניינים הנוספים כנ"ל (מלבד אפשרויות נוספות של קריאה גם באמצע השנה)

|||

האם בפועל יהיו 2 ספרים באומן?

כלומר שהשאלה היא שאם ממילא צריך לטלטל שיטלטלו 2 ספרים... והתשובה, אם נתברר שזהו הצורך ברור שצריך לטלטל 2 ספרים אך בוודאי שנקל הדבר לטלטל ס"ת

היכן ישכון ספר התורה במשך כל ימות השנה?

השאלה שכולם שואלים וכעת אין עדיין תשובה סופית בעניין מפני כמה סיבות, ובפרט בשנה או בשנים הראשונות שיש ענין שיקראו מתוך הספר את כל הפרשיות במשך כל מעגל השנה, וככל הנראה שבשלב ראשון עד שיהיה מקום מסודר עם כספת מאובטחת באומן יאלצו להחזירו לארץ ישראל. אך כמובן שככל שיתאפשר הדבר ובפרט לאור שבשנים האחרונות ת"ל ישנם עוד ועוד קבוצות מאורגנות השוהים בצל הקודש בכל הזמנים הקבועים וגם לרבות עוד שבתות ומועדים תוך שהם מארגנים מניינים קבועים ומעוניינים בספר תורה מהודר, שס"ת זה יוכל לשמש בהידור למטרה זאת.

|||

מה חשיבות יש לספר שהוא קבוע לקיבוץ?

ברור שספר ששייך לקהל באופן קבוע יש לו חשיבות מרובה. ואף אם בשלב מסויים יביאו אותו לארץ לקריאה בבית כנסת הנצרך לו הרי שאז בהיפוך ה'דיעבד' הוא כלפי אלו שמוציאים אותו ממקומו הקבוע באומן לאותו בית כנסת.

|||

האם כדאית השקעה כל כך יקרה בשביל שבוע אחד בזמן שאפשר להביא מא"י בהשאלה?

קרדיט:
ארכיון
ברסלב
נייעס

שְׁאֵפְלוּ אִם עוֹשֶׂה מִצְוֹת אִם אֵינוֹ עוֹשֶׂה מִצְוֹה
שִׁיְהִיָּה לָהּ קִיּוֹם כְּגוֹן בְּנִין בֵּית הַפִּנְסֵת אוֹ סֶפֶר
תּוֹרָה וְכוּ'. וְכֵמוֹ שֶׁמִּצִּינוּ כְּמָה פְּעָמִים בְּכֶמֶה
עִירוֹת שֶׁהָיָה חֶסֶד לָהֶם צָרְכֵי רַבִּים... וְהָיָה קֶשֶׁה
לְקַבֵּץ מִהֶמְמוֹ וְקַפֵּץ אַחֵר וְעָשָׂה מִשְׁלוֹ צִדְקָתוֹ
עוֹמֶדֶת לְעַד. אוֹ אֶפְלוּ שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מִשְׁלוֹ רַק
שֶׁהוּא מִתְעוֹרֵר מִעֲצָמוֹ לְעֶסֶק בָּזֶה לְנִגְשׁ...
בְּשִׁבִּיל הַמִּצְוָה הַקְּיָמָה לְעַד שֶׁיִּהְיֶה גָדוֹל מְאֹד כִּי
גָדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה"

|||

ברצוני להיות שותף בספר התורה, מה עלי לעשות?

אשריך שהנך חכם לב לוקח מצוות, וכעת
אל תמתין שיפינו אליך, היה זריז לדבר המצוה
גש עוד היום לנציג הקרוב אליך בבית הכנסת
שלך ורכוש את חלקך בספר התורה, ניתן לרכוש
פרשיות מיוחדות כמפורט בנפרד, ועמודים
רגילים במחיר 1000 ₪. מיד לאחר מכן לך מחיל
אל חיל וזרז את חבריך לעשות כמון.

|||

האם אפשרי בתשלומים?

מכיון שמדובר בס"ת מוכן שלהשלמת
הרכישה צריך מזומן, לכן עדיף תרומה במזומן.
בכל אופן אנו עושים מאמצים לקבל הלוואות
ולכן מי שאין באפשרותו להשתתף רק באמצעות
תשלומים כמובן שישנה גם אפשרות זו.

הכנסת הס"ת עוד בשנה זו, במה זה תלוי?

ברגע שיהיה את הסכום ההתחלתי גם אם
חלקו יהיה בתשלומים הרי שנוכל להשיג
הלוואות ובטחונות, ולהשלים את העסקה,
לאור זה אם נראית מגמה של התקדמות
ברכישת עמודים וכדו' ניתן להתכונן לשמחת
גמרה של תורה, כך שבאם תהיה תחזית שהגמר
באופק יהיה ניתן להסתמך על התרומה
שתיעריך בימים האחרונים ממש.

בכל מקרה גם אם חלילה
לא נצליח להגיע ליעד
בשנה זו נוכל להמשיך
עם התכנית לשנה
הבאה, אבל כאמור
בשילוב ידים יחד
נוכל בס"ד להגיע
למשימתנו מהר
יותר מהמצופה.

|||

מי ומי הם העוסקים והמתעסקים במצוה?

ב"ה יש ראשונים לדבר מצוה בכל בית מדרש
של קהילתנו שנענו בשמחה, אבל ברור שלפי
הזמן הקצר והמלאכה המרובה דרושים עוד ועוד
מתנדבים, הן בארץ ישראל הן בחו"ל, וגם בקרב
משפחת ותלמידי ר' חיים בנימין ז"ל. וכאן יש
לציין את דברי מוהרנ"ת שכתב על ענין זה (הל'
ברכות השחר ה') "אוֹהֵב פֶּסֶף לֹא יִשְׁבַּע פֶּסֶף וְכוּ'
וְיִי אוֹהֵב פְּהֶמֶן לֹא תְבוּאָה גַם זֶה הֶבֶל, וּפְרָשִׁי

ניתן להגיע לזה בקלות.

|||

התכנית נשמעת מצויינת, מה יש לעשות כדי שהיא תתבצע?

כאן הגענו לתורף הדברים, הדבר היחיד
שמכביד כאן, הוא לוח הזמנים הקצר, זמן
ההתארגנות הוא כמעט אפסי, וכדי
לקבל את האור הירוק לצאת
לדרך יש לנו לדעת כבר
בשבוע הראשון של
חודש אלול שיש
עמנו לפחות 150
שותפים ראשונים,
וכאשר הציבור
המרוכז מבין
מתקבצי "קריה
נאמנה" נמצאים
בבתי מדרשינו
בארץ ישראל לכן הם
יוכלו להיות הנחשונים,
שבזכותם נוכל לתת תשובה
ראשונית ולחתום חוזה, כשברור
שחלק ניכר מתוך הסכום יצטרך להיות
במזומן, ואז בהמשך נוכל להתקדם לפי התכניות
הנ"ל, ובפרט בעיצומם של ימי הקיבוץ באומן
שאז כולנו נעלה ונראה מכל קצוי תבל ונוכל
להציע את השותפות לעוד ועוד מעוניינים
שישמחו להצטרף לפי התכנית דלעיל.

|||

הזכירו כאן שניתן לחגוג את

מחיר עמוד בספר התורה 1000 ש"ח

ניתן לרכוש "פרשיות מיוחדות" במחיר 3000 ש"ח

מעשה בראשית	ויתן לך	ברכת יעקב לבניו	בא פסח יציאת מצרים	שירת הים
פרשת המן	עשרת הדברות יתרו	פרשת שקלים	ויקרא פרשת הקרבנות	אחרי קריאת יום הכיפורים
אמור קריאת המועדים	ברכת כהנים	נשא פרשת הנשיאים	פרשת ציצית	פרשת פרה
פרשת בלק - ברכות	פרשת פינחס הפטורות המועדים	פרשת מסעי מ"ב מסעות	עשרת הדברות ואתחנן	פרשת שמע
	פרשת והיה אם שמוע	פרשת זכור	וזאת הברכה	

פרשיות ימי הקריאה בקיבוץ ראש השנה יתכן שימכרו אותם בנפרד לפי פסוקים לזכות את הכלל

קריאת "וה' פקד" א' דר"ה 30,000 ש"ח	"עקידת יצחק" ב' דר"ה 30,000 ש"ח	מפטיר דר"ה 10,000 ש"ח	"ויחל" - צום גדליה 10,000 ש"ח
פרשת נצבים 10,000 ש"ח	פרשת וילך 10,000 ש"ח	פרשת האזינו 10,000 ש"ח	

רשימת הנציגים:

ירושלים ת"ו
בית שמש
היכל קהילתנו:
תפארת הנחל:
משכן שלמה:
אהל הדסה:
רמה ד':
ר' נחמן פישער הי"ו | ר' נחמן ברח"ב וורטהיימר הי"ו | ר' יוסף רובינפלד הי"ו
ר' אלעזר יואל בלויא הי"ו | ר' נחמן איזק הי"ו
ר' יום טוב שטרן הי"ו | ר' שלום נחום פרידמן הי"ו
ר' יעקב יהושע וורטהיימר הי"ו | ר' ישראל נחמן פראנק הי"ו
ר' אברהם יצחק סגל הי"ו | ר' אליהו יהודה וורטהיימר הי"ו

בהמשך יפורסמו נציגים נוספים בשאר ערים ובכל קצו תבל.